

Flagghistorier från bonde- tågets dag.

Den 6 februari, bondetågets märkliga dag, flaggades det som bekant allmänt i vårt land och äfven här på Gotland. Att det öfverhufvudtaget fanns en och annan bleksiktig och doktrinär vänsterman, som lät sin flaggstång stå naken, bevisar hur beklagligt förtorkade vissa själar äro. När landets bönder gå till landets konung för att frambära sina önskemål, då bör, tycker man, ingen motsätta sig hissandet af landets symbol, flaggan. Är det icke helt naturligt för hvarje ärlig svensk, som icke genom något slag af fanatism blifvit abnorm, att han då vill se nationens färger vaja?

Att emellertid utslag af fanatisk abnormitet verkligen spåras äfven där man icke väntat, framgår af ett par episoder, som berättats mig från flaggningen på bondetågets dag.

Vid skolan i den socken på Gotland, som i bondetåget var talrikast företrädd, var flaggan på morgonen icke hissad. Barnen vände sig till läraren och anhöllo att flaggan skulle hissas, men han gjorde undanflykter. Under rasten efter första lektionen förnyade de sin anhållan och efter ihärdiga framställningar att få hissa flaggan, som de betraktade som sin, gick läraren och hämtade fram en gammal flagga, i hvilken unionsmärket var ersatt med ett stycke svartblått tyg och som af ålder och bläst blifvit tretungad. Emellertid voro icke barnen nöjda med den flaggan, och de gifvo sig inte förrän läraren måste taga fram skolans nya flagga, som alltså tack vare skolbarnens energi blef hissad i topp.